

Ὅμιλία 17η

(Αποκ. 2, 24)

Τά βαθέα τοῦ Σατανᾶ. Ὁ Μασονισμός εἶναι
ἡ ψυχὴ καὶ ὁ μυελός τοῦ Γνωστικισμοῦ,
πού καταδικάζει ὁ Κύριος στήν ἐπιστολή του
πρός τόν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων.

Υμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι
οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνω-
σαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν.»¹ Σ' ἐσᾶς
τούς ὑπόλοιπους πιστούς στά Θυάτειρα ἀπευθύνο-
μαι, λέει ὁ Κύριος στήν ἐπιστολή Του πρὸς τόν ἐπίσκο-
πο τῶν Θυατείρων, ὅσοι δέν δεχθήκατε αὐτήν τὴν δι-
δαχὴ αὐτῆς τῆς γυναίκας-Ἰεζάβελ, καὶ δέν γνωρίσατε
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζονται αὐτοὶ ὅτι γνωρίζουν, τὰ
λεγόμενα βαθέα τῆς σοφίας, ὅπως λένε, πού δέν εἶναι
παρά τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ.

Ὑπὸ τό ὄνομα Ἰεζάβελ, ἀγαπητοί μου, πρέπει ἀ-
κόμη νά συμπεριλάβουμε καὶ μιὰ ἄλλη κατηγορία πι-
στῶν (ἐντὸς εἰσαγωγικῶν), ἐκτὸς ἀπὸ τούς Φωτισμέ-
νους, πού εἶχαμε ἀναφέρει τὴν περασμένη φορὰ, πού
κι αὐτοὶ μένουν μέσα στήν Ἐκκλησία, ἐκκλησιάζονται,
κοινωνοῦν, ἀλλά, ἀπὸ πλευρῶς πίστεως, δροῦν μέ δια-

1. Ἀποκ. 2, 20-24.

φορετικό τρόπο από τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας.

Μή λησμονοῦμε ὅτι ἡ γυναίκα-Ἰεζάβελ, τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τόν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων, εἶναι γνωστικῆς χροιάς. Μὴν τό ξεχνοῦμε αὐτό· γιατί ὁ Κύριος σ' αὐτή τήν ἐπιστολή λέει ὅτι «*διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἑμouς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθvτα*»². Συνεπῶς εἶναι γνωστικῆς χροιάς· ὅπως εἶχαμε δεῖ καὶ γιὰ τοὺς Νικολαῖτες, οἱ ὁποῖοι ἦταν γνωστικῆς χροιάς.³

Ἐκεῖνο πού ἔχει σημασία εἶναι ὅτι αὐτή ἡ λεγόμενη *ψευδώνυμος γνῶσις* (Γνωστικισμός < Γνωστικός), ὅπως τήν ὀνομάζουν οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος,⁴ χαρακτηρίζεται ἐδῶ ἀπὸ τόν ἴδιο τόν Κύριο ὡς σατανική!

Καὶ ὁ Κύριος στρέφεται πρὸς ἐκείνους πού βρίσκονται γύρω ἀπὸ τόν ἐπίσκοπο καὶ ἔχουν παραμείνει πιστοὶ στήν υἱαίνουσα διδασκαλία, καὶ δέν μνήθηκαν στίς δῆθεν βαθυτέρες γνώσεις καὶ σοφίες, ὅπως ἴσχυ-

2. Ἀποκ. 2, 24.

3. Βλ. π. Ἀθαν. Μυτιληναίου, *Ἡ Ἀποκάλυψις*, Τόμος Α', Ὁμιλία 10η, ἐκδ. Ἱ. Μ. Κομνηνείου, Στόμιον 2023, καὶ Ὁμιλία 14η.

4. Μὲ τό θέμα αὐτό ἀσχολήθηκαν ἀπὸ τήν πρώτη στιγμή οἱ Ἀπόστολοι (Α' Τιμ. Γαλ. Β' Πέτρ.), στή συνέχεια Χριστιανοὶ ἀπολογητές καὶ θεολόγοι, ὅπως οἱ ἅγιοι Εἰρηναῖος Λουγδούνου (*Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς Ψευδωνύμου Γνώσεως βιβλία πέντε*), Ἰππόλυτος Ρώμης (*Κατὰ Πασῶν Αἰρέσεων Ἐλεγχος*, βιβλία Ε' καὶ Ζ'), Αὐγουστίνος (*De Civitate Dei*), Ἐπιφάνιος Σαλαμῖνος (*Πανάριον*), Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς (*Τῶν κατὰ τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν γνωστικῶν ὑπομνημάτων Στρωματέων Β', Γ', Ζ'*), Εὐσέβιος Καισαρείας (*Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία*), Γρηγόριος Νύσσης (*Πρὸς Ἀβλάβιον*), Ἰουστίνος ὁ Φιλόσοφος καὶ Μάρτυς (*Διάλογος πρὸς Τρύφωνα*), ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πού κατεῖχαν καὶ τὴ θύραθεν παιδεία, ὅπως ὁ Ὠριγένης (*Υπόμνημα εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην* – 32 τόμοι ἕως τὸ Ἰωάν. 12), ὁ Πλωτῖνος (*Πρὸς Γνωστικούς*) καὶ ἄλλοι.

ρίζονταν οἱ αἰρετικοί, πού στήν πραγματικότητα ὁμως ἦταν γνώσεις καί σοφίες δαιμονικές, σατανικές!⁵

Οἱ αἰρετικοί μιλοῦσαν πράγματι περί τῶν βαθέων τῆς σοφίας τους, ὡς ἀπόρρητης σοφίας, ἀπόρρητης γνώσεως καί ἀπρόσιτης, ἀπλησίαστης, στούς βεβήλους καί τούς ἀμυήτους.

Καί ἐπειδή τό «μυστήριον τῆς ἀνομίας», κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο, συνεχῶς «ἐνεργεῖται»,⁶ γι' αὐτό σήμερα γνωστική αἵρεση εἶναι ὁ Μασονισμός. Ἐξ ἄλλου ὁ ἴδιος ὁ Μασονισμός ἐμᾶς ὅλους μᾶς ἀποκαλεῖ βεβήλους. Αὐτοί ἔχουν τόν φωτισμό καί τήν μύηση τῆς βαθεῖας γνώσεως, τῆς βαθεῖας σοφίας, τῆς βαθεῖας φιλοσοφίας, τήν ὁποία ἐμεῖς ἀγνοοῦμε, κατά τόν ἰσχυρισμό τους.⁷

Ὡστε λοιπόν ὁ Μασονισμός δέν εἶναι παρά φυσικός ἀπόγονος τοῦ ἀρχαίου Γνωστικισμοῦ! ἤ, ἂν θέλετε, εἶναι ἕνας Νεογνωστικισμός!

Ἴσως πολλές φορές ἔχω ἀναφερθεῖ στόν Μασονισμό, καί μπορεῖ νά χαρακτηριστῶ ὅτι ἔχω πάθει μία ψύχωση μέ αὐτόν. Ὅμως, ἀγαπητοί μου, τό θέμα δέν

5. Βλ. *Ίακ.* 3, 15.

6. *Β' Θεσ.* 2, 7.

7. Στή μασονική μύηση στόν 18ο βαθμό, ὁ ὑποψήφιος δίνει ὄρκο: *Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ τελείου τούτου Συνεδρίου καὶ διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς μου, ὑπισχνοῦμαι ὅτι δέν θὰ ἀποκαλύψω ποτὲ τὰ μυστήρια τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ροδοσταύρου εἰς οὐδένα ἀδελφὸν κατωτέρου βαθμοῦ οὐδ' εἰς βέβηλόν τινα, ἐπὶ ποινῇ ν' ἀπωλέσω διὰ παντὸς τὸν λόγον καὶ νὰ εὐρίσκωμαι αἰωνίως εἰς τὰ σκότη.* (Μασονικό περιοδικό *Πυθαγόρας*, ἔτος Δ', Μάρτιος 1885, ἀρ. 3, σ. 82-83). Προφυλάξωμεν τὰ κείμενά μας ἵνα μήποτε περιέλθωσι ταῦτα εἰς χεῖρας βεβήλων· ταῦτα ἀσφαλῶς θὰ μολυνθοῦν... (Ἰωάν. Βασιλῆ, 33ου, *Εἶδον τὸν Ἀκτινοβόλον Ἀστέρα*, Ἀθῆναι 1952, σ. 68).

εἶναι ἐκεῖ· ὁ Μασονισμός εἶναι μία σύγχρονη πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἐπηρεάζει τούς πάντες καί τά πάντα στήν ἐποχή μας. Εἶναι δέ κακή τακτική νά ὑποτιμοῦμε τήν ἀξία τοῦ ἐχθροῦ. Γιά νά μπορέσουμε νά πολεμήσουμε τόν ἐχθρό, δέν πρέπει ποτέ νά ὑποτιμήσουμε τή δύναμή του. Καί ὁ Μασονισμός ἔχει δύναμη· εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Σατανᾶ. Καί γι' αὐτό πολεμοῦμε τόν Μασονισμό πάντοτε, καί θά τόν πολεμοῦμε ὅσο ζοῦμε, καί ὀφείλουμε πάντα νά τόν πολεμοῦμε. Μήν κοιτᾶτε πού δέν ἔχει δημόσιο βίο· μήν κοιτᾶτε πού δέν βγαίνει ποτέ σέ ἀκροατήριο, σέ δίκες καί λοιπά· μήν κοιτᾶτε πού ποτέ δέν δίδονται στό ὄνομά του διαλέξεις· μήν κοιτᾶτε πού δέν βλέπουμε κανένα δημοσίευμα πού νά φέρει τήν ὀνομασία του· μήν τά κοιτᾶτε αὐτά· δοῦν ὑποούλως, ὑπογείως!

Ὁ Μασονισμός εἶναι Γνωστικισμός, καί μάλιστα αὐτό θά δείξουμε σήμερα. Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, θά ἀποδείξουμε ὅτι ὁ Μασονισμός εἶναι γνωστικῆς διαστάσεως. Καί ὅταν δοῦμε ὅτι ὁ Μασονισμός εἶναι γνωστικῆς διαστάσεως –καί θά τό δοῦμε αὐτό ἀπό τά ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ ἴδιου τοῦ Μασονισμοῦ–, τότε ἡ περίπτωσή του ὑπάγεται στήν ἐν λόγῳ ἐπιστολή τοῦ Κυρίου πρὸς τόν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων, ὅπου καταδικάζει τή γυναῖκα-*Ἰεζάβελ*, πού μ' αὐτή τήν *ἀλλότρια διδασχὴ* ἔρχεται νά πλανήσῃ καί νά παρασύρῃ τούς δούλους τοῦ Χριστοῦ. Καί ἀφοῦ ὁ Χριστός καταδικάζει αὐτήν τή γυναῖκα, σημαίνει, σαφῶς-σαφέστατα, ὅτι καταδικάζει καί τόν Μασονισμό. Θά τό ἀποδείξουμε αὐτό.

Γι' αὐτό θά παρακαλέσω, ἀγαπητοί μου, νά προσέ-

ξετε, γιά νά δοῦμε μέσα ἀπό τά ἐπίσημα κείμενά του πῶς ὁ ἴδιος ὁ Μασονισμός χαρακτηρίζει τόν ἑαυτό του. Ἐάν ἀποδειχθεῖ, ξαναλέω, ὅχι μέ ἔμμεσο τρόπο –ἀφῆστε ὅτι εἶναι ὀλοφάνερο– ἀλλά μέ ἄμεσο τρόπο, ὅτι ὁ Μασονισμός εἶναι ὁ Γνωστικισμός, τό πράγμα τελείωσε, καταδικάζεται ἀπό τήν Ἐκκλησία πέρα γιά πέρα. Διότι καί αὕτη ἡ Ἁγία Γραφή ἔχει μιλήσει ἐναντίον τοῦ Γνωστικισμοῦ –καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος στόν Τιμόθεο καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος στίς καθολικές του ἐπιστολές γράφουν ἐναντίον τοῦ Γνωστικισμοῦ– ἀλλά καί οἱ Πατέρες πολέμησαν τόν Γνωστικισμό λυσσωδῶς, γιατί αὐτός λυσσωδῶς πολέμησε τήν Ἐκκλησία.

Ἀλλά ἐπειδή ὁ Γνωστικισμός σέ πολλούς δέν εἶναι γνωστός –χωρίς νά μπῶ σέ λεπτομέρειες, γιατί πολλές φορές ἔχω ἀναφερθεῖ σ' αὐτόν– μέ δύο λόγια θά σᾶς ἔλεγα τά ἑξῆς.

Στήν πραγματικότητα ὁ Γνωστικισμός εἶναι μία θρησκευτική φιλοσοφία. Δέχεται ἕναν θεό, ἕναν κόσμο καί ἕναν ἄνθρωπο. Δέχεται κάποιες σχέσεις ἀνάμεσα στόν θεό, τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο. Τόν κόσμο τόν βλέπει μέ διπλά μάτια· τόν βλέπει καί καλό καί κακό. Μέσα στόν κόσμο βλέπει τό καλό καί τό κακό· καί λέει ὅτι τό τμήμα τοῦ καλοῦ πρέπει νά τό ἔκανε ἕνας ἀγαθός θεός· τό τμήμα τοῦ κακοῦ νά τό ἔκανε ἕνας κακός θεός. Συνεπῶς, αὐτός ὁ θεός δέν εἶναι ἕνας, ἀλλά εἶναι διςυπόστατος, ἔχει δύο πρόσωπα· ἢ εἶναι δύο θεοί. Ἡ ἕνας θεός μέ δύο πρόσωπα ἢ δύο θεοί.

Σημειῶστε δέ ὅτι στή γνωστική φιλολογία ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία, πολύ μεγάλη· συναντοῦμε δηλαδή καί διαφορές: ὁ Γνωστικισμός τοῦ Μαρκίωνος, ὁ Γνωστικι-

σμός τοῦ Βασιλείδου... καί πολλῶν ἄλλων· πάντα μέ κάποιες ἀποχρώσεις.⁸

Θεμελιώδης βάση σέ ὅλα αὐτά τά συστήματα τοῦ Γνωστικισμοῦ εἶναι ἡ διαρχία· ὅτι ὑπάρχουν δύο θεοί: ὁ θεός ὁ κακός καί ὁ θεός ὁ καλός· ὁ θεός πού δημιουργεῖ τό κακό καί ὁ θεός πού δημιουργεῖ τό ἀγαθό. Αὐτοί μαλώνουν καί παλεύουν συνεχῶς, μέ θύμα πάντα τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ κάποτε νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τόν κακό θεό.

Τελικά ὁ ἄνθρωπος ἐλπίζει πάντοτε σέ μία τέτοια ἀπαλλαγή, ζεῖ μέσα στή φύση, κατά κάποιον τρόπο δέν ἔχει ὑπερβατικό θεό, ἄν καί τόν θεωρεῖ ἀόρατο· στήν πραγματικότητα ὅμως δέν εἶναι ὑπερβατικός ὁ θεός στόν Γνωστικισμό. Καί ἐπειδή ὁ Γνωστικισμός θέλει νά πάρει πολλά στοιχεῖα ἀπ' ἔξω –ὁ ἴδιος εἶναι γυμνός, δέν ἔχει τίποτα– παίρνει ὅ,τι ἡ φιλοσοφία ἡ ἀνθρώπινη μέχρι σήμερα ἔχει προσφέρει, ὅ,τι ἔχουν προσφέρει οἱ μυστηριακές θρησκείες, ὅπως ὁ Ὁρφισμός, τά Ἑλευσίνια μυστήρια, ὁ Ἑρμητισμός, μέ τόν τρισμέγιστο Ἑρμῆ, τά μυστήρια τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Κυβέλης, τά μυστήρια τοῦ Ὑοσιρι καί τῆς Ὑσιδος, ἐπίσης ἔχει πάρει καί ἀπό τόν Ἰουδαϊσμό, ἔχει πάρει καί ἀπό τόν Χριστιανισμό... καί ὅλα αὐτά τά ἔχει κάνει ἓνα χαρμάνι καί τά παρου-

8. Οἱ Γνωστικές ὁμάδες διαιροῦνται συχνά στήν ἀνατολική, ἢ περσική σχολή, καί στή συροαιγυπτιακή σχολή. Στούς Συροαιγυπτίους Γνωστικούς ἀνήκουν ὁ Κήρινθος, ὁ Σίμων ὁ Μάγος, ὁ Μαρκίων τῆς Σινώπης, οἱ Σηθιανοί, οἱ Βαλεντιανοί, οἱ Βασιλιδιανοί, οἱ Ὁφίτες, οἱ Καϊνῖτες, οἱ Σοδομίτες, οἱ Καρποκρατιανοί, οἱ Βορβορίτες κ. ἄ.. Στούς Πέρσες Γνωστικούς ἀνήκουν οἱ Μανδαϊστές καί ὁ Μανιχαϊσμός, ἐνῶ σέ μεταγενέστερους Γνωστικούς οἱ Παυλικιανοί, οἱ Βογόμιοι, οἱ Καθαροί κ. ἄ..

σιάζει.

Ὁ κίνδυνος τοῦ Γνωστικισμοῦ εἶναι ὅτι δέν σοῦ ἀρνεῖται τόν Χριστιανισμό ἐπισήμως. Ἐδῶ εἶναι ὁ κίνδυνος. Ὅταν μοῦ πεῖ ὁ ἄλλος ἀρνοῦμαι τόν Χριστιανισμό, ξέρω ὅτι εἶναι ἀπέναντί μου, εἶναι ἐχθρός μου. Ὅταν ὅμως κρύβεται, δηλαδή δέν δείχνει ὅτι ἀρνεῖται, ἀλλά κινεῖται, ὑποβόσκει, ὑπάρχει, ἀναπνέει, ἔρπει μέσα στήν Ἐκκλησία, κοινωνεῖ, ἐκκλησιάζεται, ἀλλά εἶναι ἀλλότριος, ξένος, ἐδῶ εἶναι ὁ κίνδυνος! Ὅπως βλέπουμε καί τούς Μασόνους νά κοινωνοῦν, νά ἐκκλησιάζονται... Ἄν θέλετε, τό ἔχουν καί σάν ἐπιχείρημά τους αὐτό. Μά ἐγώ ἐκκλησιάζομαι, σοῦ λένε, μά ἐγώ εἶμαι καλός Χριστιανός, μά ἐγώ κοινωνῶ... Αὐτό εἶναι τό δυστύχημα. Ὅχι τό ἐπιχείρημα· τό δυστύχημα!

Εἶδατε τί ἔκανε αὐτή ἡ *Ἰεζάβελ*; Δροῦσε μέσα στήν Ἐκκλησία τῶν Θυατείρων. Εἶδατε πῶς ἐκινεῖτο; Τό ἀναλύσαμε καί τήν περασμένη φορά. Συνεπῶς εἶναι τύπος τῶν συγχρόνων Γνωστικῶν, τῶν Μασόνων, ὅπως ἦταν τύπος καί τῶν ἀρχαίων Γνωστικῶν.

Ὅπως σᾶς εἶπα, ὅμως, θά καταφύγουμε στά συγγράμματά τους, στά ὁποῖα βλέπουμε τά ἐξῆς.

Σέ περίβλεπτη θέση μέσα στή Στοά τους ἔχουν τό γράμμα *Γ* ἢ *G*, τό ὁποῖο εἶναι τοποθετημένο μέσα σέ ἕναν ἀκτινοβόλο ἀστέρα. Δηλαδή ἕνα ἀστέρι μέ ἀκτίνες, στό κέντρο τοῦ ὁποίου εἶναι τό γράμμα *Γ*, γιά ἐμᾶς τούς Ἑλληνες, στό δικό μας τό ἀλφάβητο, ἐνῶ γιά τίς λατινογενεῖς γλῶσσες εἶναι τό γράμμα *G*. Σ' ἐμᾶς εἶναι τό τρίτο γράμμα τῆς ἀλφαβήτου, ἐνῶ στό λατινικό ἀλφάβητο τό ἕβδομο γράμμα.

Αὐτό μερικές φορές δέν εἶναι μέσα σέ ἀκτινοβόλο

ἀστέρα, ἀλλά εἶναι στό σύμπλεγμα γνώμονα –τό γεωμετρικό ὄργανο, ἡ ὀρθή γωνία– καί διαβήτη. Ὁ διαβήτη εἶναι ἀπό πάνω κάθετος, ὁ γνώμονας εἶναι ἀπό κάτω, καί στό σύμπλεγμα γνώμονα καί διαβήτη ὑπάρχει τό γράμμα *Γ* ἢ *G* –χωρίς τόν ἀκτινοβόλο ἀστέρα ὅταν εἶναι στό σύμπλεγμα αὐτό.

Ἐπειδή ὁμως ὁ γνώμονας μέ τόν διαβήτη εἶναι τό κύριο σύμβολο τῶν Μασόνων, μέ δύο λόγια θά σᾶς πῶ τά ἑξῆς. Αὐτό τό σύμπλεγμα ἔχει πλούσιο καί πολύπλευρο συμβολισμό· θά σᾶς πῶ τόν κυριότερο, νομίζω.

Ἀπό κάτω, ὁ γνώμονας, μέ τήν ὀρθή γωνία, εἶναι τό σύμβολο τῆς ὕλης, εἶναι ἡ τέλεια ὕλη, γιατί ἔχουμε γωνία ὀρθή. Ἀπό πάνω ἔχουμε τόν διαβήτη, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνοιγμένος στίς σαράντα πέντε μοῖρες –αὐτά πού σᾶς λέω εἶναι κατά τά κείμενα πάντα τῶν Μασόνων– καί εἶναι τό σύμβολο τοῦ πνεύματος. *Τό πνεῦμα ἐπὶ τῆς ὕλης* εἶναι ὅλος ὁ συμβολισμός. *Τό πνεῦμα ἐπὶ τῆς ὕλης*, διαρχία· πῶς θά ἐπιβληθεῖ τό πνεῦμα πάνω στήν ὕλη.

Σημειώστε, ἀγαπητοί μου, ὅτι στόν Χριστιανισμό δέν ὑπάρχει διαρχία, δέν ὑπάρχουν δύο θεοί. Ὁ Θεός «ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς»⁹. Δέν ὑπάρχει τίποτε πού δέν ἔγινε ἀπὸ τόν Θεό τὸν ἕνα. Καί ἀφοῦ δέν ὑπάρχει τίποτε πού δέν ἔγινε ἀπὸ τόν ἕνα Θεό –«χωρὶς αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ Λόγου) ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν»¹⁰–, πῶς εἶναι δυνατό νά ὑπάρχει ἀντίφαση στά ἔργα τοῦ Θεοῦ;

9. Ἐξοδ. 20, 11. Πράξ. 14, 15. Περβλ. Γέν. 1, 1-31. Παραλ. 2, 12.

10. Ἰωάν. 1,3.

Πῶς εἶναι δυνατόν ποτέ νά ὑπάρχει τό καλό καί τό κακό, καί νά ἔρχονται σέ ἀντίθεση μεταξύ τους τά δημιουργήματα, τά κτίσματα, κάνοντάς τα ἔτσι ὁ Θεός;

Ἐάν ὑπάρχει τό κακό στόν κόσμο, ἀγαπητοί μου, δέν ὀφείλεται σέ μιὰ διαρχία· ὀφείλεται στήν παρεμβολή, κατόπιν ἐλεύθερης προαιρέσεως, λογικῶν ὄντων, τοῦ Διαβόλου πρῶτα καί μετά τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἡ παρεμβολή τοῦ κακοῦ, κατόπιν ἐλεύθερης προαιρέσεως λογικῶν ὄντων! Ἔτσι εἰσῆχθη τό κακό, καί ὑπῆρξε διασάλευση τῆς κτίσεως. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἀπό τήν πίστη μας τό κακό, καί ὅχι ὅτι εἶναι δημιούργημα κάποιου ἄλλου θεοῦ, ἢ τοῦ ἑνός σέ μιὰ ἀντιφατική κατάσταση.¹¹

Δέν ὑπάρχει λοιπόν ἀντίφαση μεταξύ πνεύματος καί ὕλης, γιατί τό ἄπειρο Πνεῦμα, ὁ Θεός, τό αἰώνιο Πνεῦμα, δημιούργησε τόν ὑλικό κόσμο. Θά ἦταν ἀντίθετος αὐτός ὁ κόσμος ποτέ στήν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ; Ἄν εἶναι δυνατόν! «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ»¹². Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ οὐρανοί νά στρέφονται ἐναντίον τοῦ Θεοῦ; Ποτέ!

Ἀλλά κι ἓνα ἄλλο: ἡ ψυχή μέ τό σῶμα. ὦ, ἡ ψυχή μέ τό σῶμα... Θά ἀναστηθεῖ τό σῶμα καί θά σωθεῖ! ἡ ὕλη θά σωθεῖ!¹³ Αὐτά γιά τούς Γνωστικούς εἶναι ἀδιανόητα· καί εἶναι ἀδιανόητα γιατί ἡ ὕλη γι' αὐτούς εἶναι κακό πράγμα.

11. Βλ. π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου, *Ἡ Γένεσις*, Τόμ. Β', Μάθημα 14ο, ἐκδ. Ἱ. Μ. Κομνηνείου, Στόμιον 2018, ὑποσημ. 14.

12. *Ψαλμ.* 18, 2.

13. Κατά τήν Ἁγία Γραφή, ὁ Θεός πού δημιούργησε τήν ψυχή, δημιούργησε καί τό σῶμα, ἀφοῦ εἶναι «ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός...» (*Αριθμ.* 16, 22. 27, 16). Βλ. Νεκρώσιμο ἀκολουθία καί Μνημόσυνο.

Συνεπῶς, ὁ διαβήτης, τό πνεῦμα, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ γνώμονος, ἐπὶ τῆς ὕλης· εἶναι ἡ ἐπιβολή τοῦ πνεύματος ἐπὶ τῆς ὕλης. Ἀλλά, ἐνῶ ὁ γνώμονας εἶναι στίς ἐνενήντα μοῖρες, ἡ ὕλη στήν τέλεια ἔκφρασή της, ὁ διαβήτης εἶναι στίς σαράντα πέντε μοῖρες – ὄχι ἐνενήντα – διότι ἀκόμη δέν ἐπιβλήθηκε τό ἀνθρώπινο πνεῦμα ἐπὶ τῆς ὕλης, ἀλλά ἀγωνίζεται νά ἐπιβληθεῖ.

Μέσα σ' αὐτό τό σύμπλεγμα ὑπάρχει τό γράμμα Γ, ἢ τό G, ὅπως σᾶς εἶπα. Μάλιστα λυποῦνται οἱ Μασόνοι πού δέν ἔχουν ἓνα γράμμα πού θά μπορούσε νά ἀνταποκρίνεται σέ ὅλες τίς γλωσσες καί φυλές τῆς γῆς, γιά νά μπορούν οἱ Μασόνοι ὅλου τοῦ κόσμου νά τό καταλαβαίνουν.

Τί σημαίνει ὁμως αὐτό τό γράμμα;

Θά ἀκολουθήσουμε τό λατινικό· ἐξ ἄλλου, πολλές λέξεις τῶν λατινογενῶν γλωσσῶν ἔχουν τήν καταγωγή τους ἀπό τήν ἐλληνική γλώσσα· θά τό δεῖτε στή συνέχεια. Μέ τό γράμμα G ἔχουμε τό ὄνομα *God*, πού σημαίνει *Θεός*. Ὡστε λοιπόν αὐτό τό G σημαίνει *Θεός*. Ὑπογραμμίστε το· *Θεός*! Αὐτό λοιπόν σημαίνει στόν ἐλευθέρο Τεκτονισμό – *Ἐλευθεροτεκτονισμός* εἶναι ὁ Μασονισμός.

Ὁ Ἀγγλος Τέκτων ποιητής Burns γράφει τό ἐξῆς: *Ἡ ἱερογλυφική αὐτὴ λαμπηδὼν, τὴν ὁποῖαν οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν ἀδελφῶν βλέπει...* Τό γράμμα G τό ἀποκαλεῖ *λαμπηδόνα*... ἓνα φῶς δηλαδή, πού μόνο οἱ ἀδελφοί μπορούν νά ξέρουν τή σημασία αὐτοῦ τοῦ G.

Κατά τόν Plantagenet, αὐτό τό G εἶναι ἐρμητικῆς προελεύσεως· προέρχεται ἀπό τήν λεγόμενη *ἐρμητικὴ φιλοσοφία*, πού ἔχει μέσα της μαγεία.

Ὁ Dalco –ὅλοι αὐτοὶ εἶναι Τέκτονες– σέ μιά ὁμίλια του εἶχε πει τό ἐξῆς: Τὸ γράμμα *G*, ὅπερ κοσμεῖ τὴν Στοάν, δὲν ἐκφράζει μόνον τὸ ὄνομα τοῦ *MATΣ* (τοῦ Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τοῦ Σύμπαντος, δηλαδή τοῦ Θεοῦ) ἀλλὰ σημαίνει ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς Γεωμετρίας. Τό δικό μας *Γ* λοιπόν ἢ τό λατινικὸ *G* σημαίνει καὶ Γεωμετρία, ἢ *Geometry* στά ἀγγλικά καὶ *Géométrie* στά γαλλικά. *God* λοιπόν, Θεός, ἀλλὰ καὶ *Géométrie*, Γεωμετρία.

Κατὰ τοὺς Lennhof καὶ Posner, αἱ σημασίαι τοῦ *G* εἶναι: *God* (Θεός) *Geometry* (Γεωμετρία) *Generation* (Γένεσις) καὶ *Gnosis* (Γνώσις). Ἡ λέξις *Γνώσις* δὲν γράφεται μεταφρασμένη –στά ἀγγλικά *Knowledge*– ἀλλὰ παραμένει ὅπως εἶναι *Gnosis*. Εἶναι ἐλληνικὴ λέξις, ἀπὸ τοὺς *Γνωστικούς*, καὶ μεταγράφεται μέ λατινικούς χαρακτῆρες σέ ὅλες τίς γλώσσες τοῦ κόσμου μέ τὴν ὀνομασία *Gnosis*. Συνεπῶς ὑπάρχει τό *G* μπροστά. Γι' αὐτό θέλω νά μείνουμε στό θέμα *Γνώσις*, *Γνωστικός*.

Τό Μασονικὸ Λεξικὸ γράφει: Σὲ πολλὰς τεκτονικὰς Δυνάμεις ἐμφανίζεται τὸ *G*, ὅχι μόνον εἰς τὸν ἀκτινοβόλον ἀστέρα, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ συμπλέγματος διαβήτου καὶ γνώμονος –ὅπως σὰς ἐξηγήσα– ὅπως συνηθίζεται καὶ παρ' ἡμῶν¹⁴ –σ' ἐμᾶς τοὺς Ἑλλήνες.

Ἀφοῦ λοιπόν εἶδαμε αὐτό τό *G*, τό *Γ*, τό ἀρχικὸ γράμμα δηλαδή πού ἀναφέρεται στό θέμα *Γνώσις*, πᾶμε στὸν 12ο βαθμὸ μνήσεως στὴ Μασονία νά δοῦμε τί

14. Βλ. Βασ. Ἀ. Λαμπρόπουλου, *Τό μαῦρο Λεξικὸ τῆς Ἑλληνικῆς Μασονίας*, ἐκδ. Σπ. Λαμπρόπουλος, Ἀθήνα 1978, σ. 782.

έννοια ἔχει αὐτό τό Γ.

Θά σᾶς διαβάσω, ἀγαπητοί μου, μόνο κείμενα δικά τους, ἀπό τούς βαθμούς μνήσεως πού ἔχουν αὐτοί. Μετάφραση κατευθεῖαν· μόνο θά σταματῶ γιά νά σχολιάζω.

Ὁ Τελετάρχης –γράφουν– ἀφαιρεῖ τήν καλύπτραν τοῦ ὑποψηφίου καί ἀπλώνουν ἐπὶ τοῦ πατώματος ὀθόνην, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι ζωγραφημένος μέγας ἀστήρ μὲ πέντε ἀκτίνας, φέρων εἰς τὸ μέσον τὸ γράμμα Γ – γιά τό ὁποῖο σᾶς μίλησα.

Ὁ Μέγας Διδάσκαλος στρέφεται πρὸς τόν ὑποψήφιο πού πρόκειται νά μνηθεῖ στόν 12ο βαθμό (τοῦ ὑποψηφίου δέ τοῦ ἔχουν δώσει ἓνα συμβολικό ὄνομα, καί τόν ἀποκαλοῦν Μωαβών· ὅχι πὼς τό ὄνομα αὐτό τό κρατάει· εἶναι ἀπλῶς συμβολικό· εἶναι, θά λέγαμε, στό Τυπικό τῆς μνήσεως τό ὄνομα αὐτό) καί τοῦ λέει:

«Μωαβών, διὰ νὰ μᾶς ἀποδείξετε ὅτι ἐννοήσατε καλῶς τὰς διδασκαλίας μας, εἰπέτε μας τί σημαίνει τὸ μυστηριῶδες γράμμα;»· δηλαδή αὐτό τό Γ τί σημαίνει;

Ὁ ὑποψήφιος: «Γεωμετρία, Γονιμότης».

Ὁ Μέγας Διδάσκαλος: «Πολύ ὀρθόν. Μάθετε, λοιπόν, ὅτι σημαίνει πρὸς τούτοις καὶ Γνωσις». Καλά τά εἶπατε· τώρα σᾶς λέω καί τοῦτο· συμπληρωματικά σημαίνει καὶ Γνωσις.

(Ενταῦθα –γράφει τό Τυπικό– μακρὰ καὶ πλήρης ἐπαίνων ἐξηγήσις τῆς διδασκαλίας τῶν Γνωστικῶν.) Ἐδῶ ὁ Διδάσκαλος ἐπεξηγεῖ καί λέει στόν μνούμενο τί εἶναι αὐτή ἡ Γνωσις.

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ὁ Διδάσκαλος στόν μνούμενο. Σᾶς διαβάζω:

«Ὁ Γνωστικισμός –εἶδατε; καὶ ἡ ἴδια ὀνομασία· Γνωστικισμός– μεγάλε καὶ ἀγαπητὲ Ἀδελφέ, εἶναι σύ-
νολον μερικῶν διδασκαλιῶν, αἵτινες κατέχουν σπου-
δαίαν θέσιν εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἱστορίαν
τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ λέξις Γνωῖσις, λέξις ἐλληνικὴ,
πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὡς τὸ ἀντίθετον τοῦ Πίστις». Προ-
σέξτε ἐδῶ!

»Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς ἀνθρωπίνης ἀμα-
θείας, ἀνεφάνησαν οἱ Γνωστικοί, ἄξιοι σκαπανεῖς τῆς
προόδου. Ἡ Πίστις εἶχεν ὡς ἀντικείμενον τὸ ἐξ ἀπο-
καλύψεως δόγμα, ὡς καὶ τινα γεγονότα θεωρούμενα
δῆθεν ἱστορικά. Ἀπετέλει ἐν μιᾷ λέξει τὰς ἐσφαλμένας
γνώσεις τοῦ ὄχλου τῶν Χριστιανῶν. Ἡ Γνωῖσις, ἐξ ἐ-
ναντίας, ἦτο διὰ μικρὸν ἀριθμὸν ἐκλεκτῶν. Σκοπὸς
αὐτῆς ἦτο ἡ ἔρευνα καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ἐπικρατουσῶν
ιδεῶν, μέχρι τῆς πρώτης αὐτῶν ἀρχῆς, καὶ ἡ σύστασις
νέας φιλοσοφίας».

Ἐδῶ, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε τό ἐξῆς σημεῖο· ἓνα
σχόλιο θὰ κάνω. Ἡ Γνωῖσις, λέει, ἔρχεται νὰ στραφεῖ
ἐναντίον τῆς λεγομένης ἐξ ἀποκαλύψεως πίστεως δῆ-
θεν ἱστορικῶν γεγονότων. Ξέρετε ποιά εἶναι αὐτά τὰ
δῆθεν ἱστορικά γεγονότα; Εἶναι ἡ ἐνανθρώπησις, ἡ
σταύρωσις, ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ... Τὰ λέει δῆθεν
ἱστορικά! Καὶ ὅτι μέ τὴν Ἀγία Γραφή –πρῶτα μέ τὴν
Παλαιά Διαθήκη, ὅπου ἔχουμε τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Θε-
οῦ στό Σινά ἢ στοὺς προφῆτες, καὶ ἔπειτα μέ τὴν Καινὴ
Διαθήκη– ἔχουμε τὴν ἀποκάλυψιν κάποιων δῆθεν γεγο-
νότων, πού γίνονται γνωστά μόνο διὰ τῆς πίστεως. Λέ-
νε λοιπὸν ἐδῶ: Αὐτὸ ἐμεῖς τό πολεμᾶμε. Ἐμεῖς δὲν θέ-
λουμε τὸν παράγοντα Πίστις· ἐμεῖς θέλουμε τὸν παρά-
γοντα Γνωῖσις.

Ὅσοι καταλαβαίνετε, πρὶν προχωρήσω, ἀντιλαμβάνεστε τί δαιμονισμό ἔχουμε ἐδῶ! Εἶναι ἐκεῖνο πού εἶχε πεῖ ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ Διάβολος, ὁ τρισκατάρματος Διάβολος στούς πρωτοπλάστους: *Θά ἀνοιχτοῦν τά μάτια σας, καί θά γνωρίσετε!...* Μέχρι τότε οἱ πρωτοπλάστοι στηρίζονταν στήν πίστη, δηλαδή σ' αὐτό πού τούς εἶπε ὁ Θεός· *Δέν θά φᾶτε ἀπ' αὐτόν τόν καρπό*. Τελείωσε. Πίστεψαν, καί τό θέμα τελείωσε.

Ἔρχεται ὁμως ὁ Διάβολος νά προσβάλει καί νά ἀπορρίψει τήν πίστη, λέγοντας τό συκοφαντικό: *Σᾶς τό εἶπε αὐτό ὁ Θεός γιατί σᾶς ζηλεύει, καί δέν θέλει νά γίνετε θεοί. Καί ὅταν θά δοκιμάστε ἀπό τόν καρπό, τότε δέν θά ἔχετε ἀνάγκη ἀπό τήν πίστη· τότε θά ἔχετε τήν γνώση, θά ἀνοίξουν τά μάτια σας. Τό ἱερό κείμενο λέει ἐκεῖ θά ἀνοίξουν τά μάτια σας, καί θά γνωρίσετε τό καλό καί τό κακό.*¹⁵ Βλέπετε ποιός εἶναι ὁ ἀπορρίπτων τήν πίστη καί ὁ εἰσηγητής αὐτῆς τῆς γνώσεως; Ὁ Διάβολος! καθαρά-καθαρότατα!

Αὐτό, στούς μετέπειτα αἰῶνες, ἀπό τόν Μεσαίωνα κυρίως καί ἐδῶ – ἄν καί πάντα ὑπῆρχε· ἀλλά μιλάω γιά τήν ἐποχή μας –, ὀνομάστηκε Ὁρθολογισμός. Δηλαδή δέν παραδέχομαι κάτι, ἐάν τό μυαλό μου δέν τό καταλάβει. *Rationalismus*, Ὁρθολογισμός· αὐτό εἶναι. Τήν πίστη δέν τήν χρειάζομαι· μόνο τή γνώση· μόνο αὐτό πού θά διαπιστώσω μέ τήν ἴδια μου τήν παρατήρηση καί θά καταλάβω μέ τό ἴδιο μου τό μυαλό.

Ἀλλά πῶς εἶναι δυνατόν νά δέχομαι κάθε τί πού ὑπάρχει, μόνο καί μόνο γιατί θά τό καταλάβω! Ὑπάρχουν τόσα πράγματα πού δέν τά καταλαβαίνουμε, ἀγα-

15. Γέν. 3, 4-5.

πητοί μου. Καί μιλάμε γιά φυσικά πράγματα· πολύ δέ παραπάνω ἂν μιλάμε γιά μεταφυσικά, γιά πνευματικά πράγματα, πού δέν εἶναι δυνατόν ποτέ νά κατανοήσῃ τό μικρό μυαλό τοῦ ἀνθρώπου.

Καί συνεχίζουμε τήν ἀνάγνωση ἀπό τό Τυπικό τῆς μυήσεως τοῦ 12ου βαθμοῦ στή Μασονία: «Σκοπὸς αὐτῆς –τῆς Γνώσεως– ἦτο ἡ ἔρευνα καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν ἐπικρατουσῶν ιδεῶν, μέχρι τῆς πρώτης αὐτῶν ἀρχῆς, καὶ ἡ σύστασις νέας φιλοσοφίας». Ὅπως θά γνωρίζετε, ὁ Γνωστικισμός προϋπῆρξε τοῦ Χριστιανισμοῦ, εἶχε προηγηθεῖ· μάλιστα εἶχε ξεκινήσει τρεῖς αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ. Στὴν μέγιστή του ἑξάρση, στάθηκε ἄλλους τρεῖς αἰῶνες μετὰ Χριστόν. Τὰ τελευταῖα του λείψανα ἔμειναν μέχρι τὸν 6ο αἰῶνα. Ἀλλά ὁ Γνωστικισμός, στὴν πραγματικότητα, ζεῖ· ἰδοὺ, ὁ Μασονισμός! Ζεῖ!

Οἱ Γνωστικοὶ λοιπὸν ἰσχυρίζονταν καὶ ἔλεγαν ὅτι ἔχουν τὴν *νέα φιλοσοφία*! Αὐτὴν τὴν φιλοσοφία ὅμως πού δίδασκαν καὶ πρόβαλλαν τὴν παίρνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ τοὺς δίνει τὴν ἀπάντηση.

Ἀκοῦστε πῶς τοὺς δίδει τὴν ἀπάντηση ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στὴν ἐπιστολή του *Πρὸς Κολασσαεῖς* –ἴσως τώρα, ἂν ἀκούσετε τό κείμενο, θά καταλάβετε τὴν ἔννοια τοῦ χωρίου: «*Βλέπετε, λέει στοὺς Κολασσαεῖς, μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν*»¹⁶. Εἶδατε; Προσέχετε μήν ὑπάρξει κανένας πού νά σᾶς παρασύρει διὰ τῆς φιλοσοφίας. Ποιὰ εἶναι αὕτη ἡ φιλοσοφία; Ὁ Γνωστικισμός! Πῶς τὴν ἀποκαλεῖ τὴν

16. Κολ. 2, 8.

φιλοσοφία αὐτή, τόν Γνωστικισμό; *Κενή ἀπάτη!* κούφια ἀπάτη! Καί πραγματικά, ἀγαπητοί μου, καί ὁ Μασονισμός εἶναι μία μεγαλομανία κούφια... μέχρι τό μεδούλι της κούφια!

»*Κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων*». Ἄν διαβάσετε λίγο, ἀπό τίς μῆσεις καί τά λοιπά, τὴν θεωρία τοῦ Μασονισμοῦ, ἀγαπητοί μου, θά δεῖτε ὅτι εἶναι ὅλα κατ' ἐπίνοιαν ἀνθρώπινη. Μέ τό μυαλό τους τά σκέφτηκαν, τά τοποθέτησαν, καί ἔφτιαξαν αὐτό τό ἀνθρώπινο, βλακωδέστατο δέ, κατασκεύασμα!

Ὅταν λέει «*κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου*» ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τό λέει ἐπειδή οἱ Γνωστικοί μιλοῦσαν περί *στοιχείων*, καί χρησιμοποιεῖ τὴ λέξη τὴ δική τους. «*καὶ οὐ κατὰ Χριστόν*», καί ὅχι κατὰ Χριστόν. «*ὅτι ἐν αὐτῷ –τῷ Χριστῷ– κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα...*».

Πρέπει νά σᾶς πῶ ὅτι ἡ λέξη *πλήρωμα* εἶναι γνωστικός ὅρος· τόν χρησιμοποιοῦσαν οἱ Γνωστικοί ἐκεῖνη τὴν ἐποχή, καί ἐννοοῦσαν ἐκεῖνο πού γεμίζει τόν χώρο μεταξύ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καί τοῦ θεοῦ τοῦ κακοῦ καί τῆς ὕλης. Καί ἔβαζαν τριάντα θεότητες μεταξύ τοῦ πρώτου καί μεγάλου ἀγαθοῦ θεοῦ, τοῦ θεοῦ τῶν πνευμάτων, καί τοῦ τελευταίου θεοῦ, τοῦ δημιουργοῦ τῆς ὕλης. Αὐτό τό ἔλεγαν *πλήρωμα*. Καί παίρνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τῆς ἴδιες τους τίς λέξεις καί τίς δίνει νόημα χριστιανικό.¹⁷

17. Ὁ Γνωστικισμός ὑποστηρίζει πῶς ὁ ἀληθινός Θεός (*Βυθός ἢ Μονάς*) εἶναι ἀδιάφορος, ἀπρόσιτος, ὑπερβατικός, ἄρρητος καί ἄγνωστος. Στό ἀπώτατο παρελθόν ἀπέκτησε θεϊκές ἐκπορεύσεις, ἓνα εἶδος *ἀπογόνων*, πνευματικῶν ὄντων. Οἱ ἀνώτερες αὐτές ὀντότητες ἦταν ἄρσενικά καί θηλυκά ζεύγη, καί, σύμφωνα μέ τόν γνωστικό Βαλεντῖνο (100-165 μ.Χ.), κορυφαῖο ἐκπρόσωπο τοῦ αἰ-

»*Ὅτι ἐν αὐτῷ –τῷ Χριστῷ– κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα.*» Δέν ὑπάρχουν θεότητες μεταξύ ἐνός ἀγαθοῦ καὶ ἐνός κακοῦ θεοῦ· ὁ Χριστός εἶναι τὸ πᾶν. Τὸ πλήρωμα εἶναι ὁ Χριστός, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. *«πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος»*, δέν ὑπάρχουν ἄλλοι θεοί, *«σωματικῶς»*, ἀφοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, *«καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι»*, καὶ εἶστε γεμᾶτοι ἀπὸ χαρίσματα, ἀφοῦ ἔχετε μπεῖ μέσα στή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, *«ὅς ἐστιν»*, ὁ ὁποῖος εἶναι, *«ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας»*.¹⁸ Σημειώστε πάλι ὅτι οἱ λέξεις *ἀρχή* καὶ *ἐξουσία* εἶναι ἀπὸ τὸ γνωστικό λεξιλόγιο.

Ὅλα αὐτὰ δείχνουν, ἀγαπητοί μου, πῶς ἀπαντάει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸν Γνωστικισμό. Εἶδατε πῶς ἀπαντάει; Ἄν τὸν εἶχαμε σήμερα τὸν ἀπόστολο Παῦλο –ἀλλὰ γιατί λέω ἄν τὸν εἶχαμε;– μέ τὰ ἴδια λόγια θά ἀπαντοῦσε γιὰ τὸ φαινόμενο τοῦ Μασονισμοῦ· καὶ θά λυπόταν μάλιστα γιατί παρασύρονται οἱ Χριστιανοὶ στὸν Μασονισμό.

Συνεχίζει τὸ Τυπικό: *«Ἡ πάλῃ μεταξὺ τῶν ἀπλῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Γνωστικῶν –λέει ὁ Διδάσκαλος στὸν μνυόμενο– ἤρξατο εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς»*. Εἶδατε; ἡ πάλῃ! *«Οἱ Γνωστικοὶ ἦσαν ἰσχυροί, ὡς ἐκ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς των»*. Εἶχαν πάντα τὸ αἶσθημα τῆς ὑπεροχῆς. Ὅπως θά ξέρετε, ἐμᾶς οἱ Μασόνοι μᾶς θεωροῦν βεβήλους! Ὅταν ὅμως μιλοῦν περὶ μιᾶς πνευμα-

γυπτικῶν Γνωστικισμοῦ, ἦταν τριάντα καὶ ὀνομάζονταν *Αἰῶνες*. Αὐτοί, μέ τὴν σειρὰ τους, δημιούργησαν τοὺς δικούς *ἀπογόνους*, ἄλλους *Αἰῶνες*, κατώτερους σέ ἱεραρχία. Ὅλοι μαζί οἱ *Αἰῶνες* ἀποτελοῦν τὸ *Πλήρωμα*, δηλαδή τὴν πληρότητα τοῦ Θεοῦ.

18. Κολ. 2, 8-9.

τικῆς ὑπεροχῆς, εἶναι τὰ λεγόμενα βαθέα τους. Αὐτὰ εἶναι τὰ βαθέα τους, πού ἀποκαλύπτει ὁ Κύριος ὡς σατανικά.

»Ἀλλ' ὅπωςδήποτε –συνεχίζει ἡ μήση– ἔπρεπε νὰ πέσουν θύματα ὑπὸ τὸν πέλεκυν θρησκείας μισαλλοδόξου –καὶ ἐννοεῖ τὸν Χριστιανισμό– ἐχθρᾶς τῆς ἐλευθέρας ἐρεῦνης.» Ὡστε ὁ Χριστιανισμός εἶναι μισαλλόδοξος θρησκεία, ἡ ὁποία εἶναι ἐχθρά τῆς ἐλευθέρας ἐρεῦνης... ἐνῶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς γνώσεως! Ὑστερα μὴ ξεχνᾶτε ὅτι οἱ Στοές τους λέγονται Ἔργαστήρια, στὰ ὁποῖα γίνονται οἱ ἔρευνες, οἱ φιλοσοφικὲς ἔρευνες –μὴν πάει βέβαια τό μυαλό σας ὅτι ἔχουν ἐκεῖ τίποτα καρφιά καὶ πένσες καὶ τανάλλες...

»Ὁ ἐξέχων χαρακτήρ τοῦ Γνωστικισμοῦ –συνεχίζει ἡ μήση τοῦ Διδασκάλου– εἶναι τὸ δισυνπόστατον τῆς θεότητος.» Ποιός δηλαδή εἶναι ὁ ἐξέχων χαρακτήρ, τό ἀκραῖο σημεῖο θά λέγαμε τοῦ Γνωστικισμοῦ; Εἶναι ὅτι ἡ θεότητα ἔχει δύο πρόσωπα, εἶναι δισυνπόστατη.

»Ἡ Γνωσις ἔχει ὑπ' ὅψιν τὰς δύο ἀρχάς, τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· ἢ, κάλλιον, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ὕλην, ἐτέραν ἔκφρασιν, ὑφ' ἣν αἱ δύο ἀρχαὶ ἐκδηλοῦνται.» Ὡστε λοιπόν ἡ θεότητα ἔχει δύο ὅψεις. Θά ζωγραφίζαμε ἓνα σῶμα μέ δύο πρόσωπα· ἀπ' ἐδῶ τό καλό, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τό κακό· ἢ δύο θεοὺς.

»Κατὰ τοὺς Γνωστικοὺς λοιπόν –λέει ὁ Διδάσκαλος– ὁ Θεὸς εἶναι ὃν ὑπερφυσικὸν καὶ ἀόρατον, καὶ ἐκδηλοῦται ὑπὸ δύο ἐντελῶς ἀντιθέτους ιδιότητας. Ἡ μία τῶν ιδιοτήτων αὐτῶν, ὁ Δημιουργός, ἦτοι Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος, ἐδημιούργησε τὴν γῆν καὶ ἐπλάσσε τὸν ἄνθρωπον. Δυστυχῶς, ἐν τῇ δημιουργίᾳ τοῦ κό-

σμου, συνέπραξε καὶ ἡ ἑτέρα ιδιότης τῆς θεότητος, ἐχθρὰ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ καλοῦ.

»Διατί;

»Ὁ Γνωστικισμὸς οὐδεμίαν μᾶς παρέχει ἐξήγησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην. Περιορίζεται μόνον νὰ βεβαιώσῃ ἐν γεγονόσι ἀναμφισβήτητον, τουτέστιν ὅτι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν συνυπάρχουν εἰς τὴν φύσιν, καὶ ὅτι, ἐπομένως, ἡ δευτέρα συμμετέχει τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου.»

Πράγματι, ἀγαπητοί μου, ὁ Γνωστικισμὸς δέν κατὰφερε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ καλοῦ. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια· δέν κατὰφερε νὰ τὸ λύσῃ. Εἶδατε; Δέν ἀπαντᾶμε, δέν ξέρουμε. Πράγματι. Γι' αὐτὸ ἔχουν πλάσῃ αὐτοὺς τοὺς μύθους, προσπαθώντας νὰ δώσουν μία ἐξήγησιν.

»Ἄλλ' οἱ Γνωστικοὶ ἤλπιζον –συνεχίζει ὁ Διδάσκαλος στή μύησίν του– καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες ἐπίσης ἐλπίζουν...» Ὡστε λοιπὸν οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες εἶναι οἱ φυσικοὶ διάδοχοι τῶν ἀρχαίων Γνωστικῶν! Τὸ βλέπει κανεὶς πάρα πολὺ καθαρά· νομίζω δέν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία. «...ἐπίσης ἐλπίζουν –οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες– ὅτι πνεῦμά τι ὑπέριτερον», κάποιον πνεῦμα ἀνώτερον, «θέλει ἐλευθερώσῃ μίαν ἡμέραν τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς ὕλης».

Ἄρα δέν πιστεύουν στὸν Χριστό ὅτι εἶναι ὁ ἐλευθερωτής. Ἀλλὰ ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου, δέν ἦρθε νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ὕλη, ἀφοῦ (τό βαρὺ πυροβολικό) ὁ Θεός, τὸ Πνεῦμα τὸ αἰώνιο, ἐγινε ὕλη... ἐγινε ἄνθρωπος, πῆρε ἀνθρώπινο σῶμα, καὶ ἦρθε νὰ λυτρώσῃ τὴν ὕλη, καὶ ὄχι νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ὕλη!

Καταλαβαίνετε, αγαπητοί μου, αυτές τις φοβερές, τίς αίρετικές θέσεις!

Χθές άκουγα μιά θρησκευτική έκπομπή στό ραδιόφωνο, στίς έπτά μέ έπτάμισι, πρὸς τό τέλος, μιλοῦσαν κάποιοι ἐκεῖ γιά τίς ψυχές, μιλοῦσαν γιά τίς κηδεῖς, γιά τή νεκρώσιμη ακολουθία καί τά λοιπά. Καί γιά μιά στιγμή ἀκούω: *Οἱ ψυχές πηγαίνουν στόν τόπο πού ἦταν πρῶτα! Τί πρῶτα;... ποιόν τόπο πού ἦταν πρῶτα;... Αὐτό εἶναι ἑλληνική πλάνη, εἶναι πλατωνική πλάνη.*¹⁹ Μά δέν προϋπῆρχαν οἱ ψυχές. Ἀλλά τί νά πεῖ κανεῖς! Τί νά πεῖ κανεῖς, μέσα σ' αὐτόν τόν κόσμο τῆς πλάνης, τῆς φοβερῆς πλάνης!

»*Ἡ ἐλπίς αὐτὴ εἶναι ἀπλῆ ἐλπίς ἢ προαίσθημά τι τῆς προόδου; Τὸ μέλλον θὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην;*» Δηλαδή: Ἐλπίζουμε κάτι νά γίνει. Θά γίνει τίποτε; Τό μέλλον θὰ ἀπαντήσῃ – ἂν ἀπαντήσῃ! «Ἄλλ' ἢ πρόοδος ἢ ἡ βραδεῖα ἐπίδρασις τοῦ πνεύματος, πού θὰ σώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, πρέπει νά βοηθηθῇ ὑπὸ τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου», καί ἐν προκειμένῳ ἀπὸ τοὺς Τέκτονες, ἀπὸ τοὺς Μασόνους.

»*Ὅ,τι καὶ ἂν λέγουν οἱ πάπαι*», δηλαδή ὁ κάθε πάπας πού εἶναι στή Ρώμη –γιατί πάντοτε οἱ Μασόνι ἐχουν ὑπ' ὄψιν τους τὴ Ρώμη· ὅλα αὐτὰ γράφονται στή Δύση– «*ἢ Γνωσῖς δὲν ὑπῆρξε καθόλου αἵρεσις, ἀλλ' ἢ φιλοσοφία αὐτοῦ τούτου τοῦ Χριστιανισμοῦ*». Αὐτό εἶναι τό φοβερό. Εἶδατε; «*ἢ Γνωσῖς ὑπῆρξε ἢ φιλοσοφία*

19. Βλ. Πλάτωνος *Φαίδων* 73a.1-2: «*Ἦν που ἡμῖν ἡ ψυχὴ πρὶν ἐν τῷδε τῷ ἀνθρώπῳ εἶδει γενέσθαι*», 76c.11-14: «*Ἦσαν ἄρα αἱ ψυχαὶ καὶ πρότερον, πρὶν εἶναι ἐν ἀνθρώπῳ εἶδει, χωρὶς σωμάτων, καὶ φρόνησιν εἶχον*.» καὶ 80b-81c, ἀλλὰ καὶ *Τίμαιος* 42cd.

αὐτοῦ τούτου τοῦ Χριστιανισμοῦ!»!

»Ἐὰν δὲν ἐπέζησε –ἡ Γνωσις–, τοῦλάχιστον ἐχρησίμευσε εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν θρησκειῶν, εἰς τὰ ἐρείπια τῶν ὁποίων ὁ Χριστιανισμὸς ἐθεμελίωσε τὴν κυριαρχία του.» Καὶ τώρα αὐτοί, πού εἶναι Νεογνωστικοί, ἀσφαλῶς ἐλπίζουν στήν πλήρη καταστροφή τῶν θρησκειῶν, προπαντός τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἰδιαίτατα δέ τῆς Ὁρθοδοξίας.²⁰

»Ἦλθεν ἡ Γνωσις –συνεχίζει ἡ μήνηση τοῦ Διδασκάλου– εἰς ἐποχὴν παγκοσμίου καταρρέουσας πεποιθήσεων καὶ ἰδεῶν». Αὐτό εἶναι ἀληθινό.

»Ἡδυνήθη νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς πολυθειστάς (στοὺς εἰδωλολάτρες): Δέν ἔχετε πλέον οὔτε θρησκεία οὔτε φιλοσοφία· δέν σᾶς μένει εἰ μὴ μόνον μυθολογία καὶ σκεπτικισμός.

»Πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἡ Γνωσις εἶπεν: Ἡ ἀποκάλυψίς σας –ἐδῶ θέλω νὰ προσέξετε– εἶναι ἀτελής, καθ’

20. Ἡ Μασονία θεωρεῖται τό κύριο ἐργαλεῖο ἐπικρατήσεως τοῦ Σιωνισμοῦ, τοὺς σκοποὺς τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκει. Ἔτσι, τὰ Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών (κεφ. ΙΔ΄, ἐκδ. Νεκτ. Παναγοπούλου, Ἀθήναι 1932, σ. 114), γράφουν: Ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία μας, δὲν θὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ὑπαρξιν ἄλλης θρησκείας, πλὴν τῆς τοῦ ἐνὸς Θεοῦ ἡμῶν, μὲ τὸν Ὅποιον ἡ εἰμαρμένη μας εἶναι συνδεδεμένη, διότι εἴμεθα ὁ ἐκλεκτὸς λαός, καὶ διὰ τοῦ Ὁποίου ἡ αὐτὴ εἰμαρμένη εἶναι ἠνωμένη μὲ τὰ πεπρωμένα τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλομεν νὰ καταστρέψωμεν πᾶσαν πίστιν. Τό 1881, ὁ Βέλγος Μασόνος Φλερύ ἔγραψε τὰ ἐξῆς φοβερά: Ἄς τελειώσωμεν ἅπαξ διὰ παντός μέ τὸν ἐσταυρωμένον! Σὺ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δεκαοκτὼ ἡδὴ αἰῶνας κρατεῖς τὸν κόσμον ὑπὸ τὸν ζυγόν σου, ἡ βασιλεία σου ἔληξε. Ὁ δὲ François-Marie Arouet, Μασόνος, εὐρύτερα γνωστός ὡς Βολταῖρος, εἶχε πεῖ κάποτε: Νὰ τσακίσουμε τὴν ἀλάνισσα!... ἐννοώντας τὴν Ἐκκλησίαν. (Ἀνάκτηση, 30-1-2024: https://decadently52.rssing.com/chan-23246071/all_p265.html)

ὅσον ἀπορῶρει ἐκ τῆς μιᾶς μόνης ὑποστάσεως τοῦ θείου, ἔργον οὕσα μιᾶς μοναδικῆς ἀρχῆς. Δέν γνωρίζετε λοιπόν τὸ Ἀνώτατον Ὄν καὶ δὲν ἠξεύρετε νὰ ἐρμηνεύσετε τὸν νόμον του. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ἀναμένετε ἓνα Μεσσίαν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τοῦ ζυγοῦ τοῦ ἐτεροφυοῦς καὶ καταπεπτωκότος πολιτισμοῦ σας.» Μ' ἄλλα λόγια: Ἀφοῦ μιλάτε γιὰ ἓνα Θεό, τὸν ἀγαθό θεό, εἶναι ἀτελής ἡ ἀποκάλυψή σας, γιατί ὁ Θεός εἶναι καὶ ὁ θεός ὁ κακός. Ἀπόδειξη ὅτι ὑπάρχει καὶ ὁ κακός θεός εἶναι ὅτι περιμένετε ἓναν λυτρωτή νὰ σᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τό κακό –ποιό κακό;– στή φύση! Εἶδате πῶς τοποθετοῦνται;

»Πρὸς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Χριστιανοὺς ἡ Γνωσις ἔλεγε: Ὁ ἀρχηγός σας ἦτο ὑψίστη ἐκδήλωσις τῆς μεγαλοφυΐας –αὐτό εἶναι ἀλήθεια–, ἀλλ' οἱ ἀπόστολοί του δὲν ἐννόησαν τὴν διδασκαλία του, οἱ δὲ μαθηταὶ των ἠλλοίωσαν τὰ κείμενα τὰ ὁποῖα ἐκεῖνοι τοὺς ἀφῆκαν.» Συνεπῶς, ἄχρηστος ὁ Χριστιανισμός, διότι δέν εἶναι ἐκείνο πού εἶπε ὁ Χριστός! Ὁ Χριστός κατ' αὐτοὺς ἦταν ἓνας σπουδαῖος Γνωστικός, καὶ μάλιστα Μασόνος!

»Διὰ τοῦτο ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμός –ἀκοῦστε αὐτό– ἡ μόνη ἀληθὴς θρησκεία –ἄρα θρησκεία λοιπόν–²¹

21. Στὸ πῶς γνωστό βιβλίο τῶν Μασόνων, Ἡθική καὶ Δόγμα, ὁ Albert Pike γράφει: Κάθε Μασονική Στοά εἶναι ἓνας θρησκευτικός Ναός καὶ οἱ διδασκαλίες του εἶναι θρησκευτικές Διδαχές (σ. 213). Ἡ Μασονία εἶναι ἡ παγκόσμια αἰώνια ἀμετάβλητη Θρησκεία, ὅπως ὁ Θεός τὴν φύτεψε στήν καρδιά τῆς παγκοσμίου ἀνθρωπότητος. Κανένα πιστεύω δέν ἔζησε πολύ, ἂν δέν πῆγασε ἀπ' αὐτό τό ἴδρυμα. Εἶναι ἡ βάση καὶ τὰ πιστεύω ἡ ὑπεροικοδομὴ (σ. 219). Ἡ δὲ Ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ τοῦ Μακί, περιγράφοντας τὸν Ἐλευθεροτεκτονισμό, λέει: Δηλώνω χωρίς κα-

ἀναλαβὼν τὸ ἔργον τοῦ Γνωστικισμοῦ... –Πῆρε τό ἔργο τοῦ Γνωστικισμοῦ, σαφέστατα! Ἄρα, κύριοι Μασόνοι, θά σᾶς πολεμήσουμε, ἀφοῦ εἶστε Γνωστικοί· τό καταλαβαίνετε. Εἶστε ὑπὸ τό ὄνομα Ἰεζάβελ, καί θά σᾶς πολεμήσουμε!– ...θὰ κατορθώσῃ νὰ καταστρέψῃ τὰς ψευδεῖς θρησκείας, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ρωμαϊκῆς αἰρέσεως –δηλαδή ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρώμης, αὐτὴν πού βλέπουν· διότι, σᾶς εἶπα, ποτέ δέν λογάριάζαν τὴν Ὁρθοδοξίαν· τώρα ὅμως τὴ λογαριάζουν– ἡ ὁποία πάρα πολὺν διήρκεσε.»²², κράτησε πάρα πολὺ· κράτησε δύο χιλιάδες χρόνια! Τώρα λοιπὸν ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς νὰ τὴν καταστρέψουμε, νὰ καταστρέψουμε τὸν Χριστιανισμό!

Αὐτὰ γράφουν, ἀγαπητοί μου. Εἶδατε σαφέστατα λοιπὸν ὅτι πρόκειται περὶ γνωστικῆς προελεύσεως. Ὁ Μασονισμός εἶναι Γνωστικισμός. Σᾶς τό ἔχω πεῖ πολλές φορές αὐτό· ἀλλὰ σᾶς τό τονίζω τώρα ἰδιαίτερως, μέ ἀφορμὴ τὴν ἀνάλυση τοῦ κειμένου τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἀκόμη σημειώνονται τὰ ἑξῆς: Οὕτως –λέει ὁ Leo Tasil– οἱ Γνωστικοὶ ἐλάτρευον τὸν Κάϊν (πράγματι, εἶναι οἱ Καϊνῖτες)²³, τὸν Χαναάν (εἶναι ἐκεῖνος πού πῆρε

νένα δισταγμὸ πὼς ἡ Μασονία εἶναι, σέ κάθε τῆς ἔννοια, ὅχι τόσο φιλοσοφικὸ, ὅσο καὶ κυρίως θρησκευτικὸ ἴδρυμα, καὶ χρωστᾷ ἀποκλειστικὰ στό θρησκευτικὸ στοιχεῖο τὴν καταγωγή καὶ τὴν συνεχίαν τῆς ὑπαρξῆς, καὶ πὼς χωρὶς τό θρησκευτικὸ αὐτὸ στοιχεῖο σπάνια θὰ ἄξιζε μελέτης ἀπὸ τὸν σοφὸ καὶ τὸν καλὸ (σ. 618).

22. Leo Tasil, *Τὰ Μυστήρια τῶν Μασόνων*, Ἀθήναι 1971, σ. 179.

23. Γνωστικοὶ τοῦ 2ου μ.Χ. αἰῶνος. Προέρχονται ἀπὸ τοὺς ἀντινομιστὲς τῶν ἀποστολικῶν χρόνων. Θεωροῦσαν ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Π.Δ. εἶναι κατώτερο ὢν, τύραννος τοῦ κόσμου, πού ὁ ἴδιος δημιουργή-

κατάρρα από τόν πατέρα του, τόν Νῶε)²⁴, τόν Ἡσαῦ (εἶναι αὐτός πού δέν πῆρε τήν εὐλογία ἀπό τόν Ἰσαάκ)²⁵, τόν Κορέ, τόν Δαθάν καί τόν Ἀβειρών (εἶναι οἱ ἀντιμιλήσαντες στόν Μωυσῆ, πού ἄνοιξε ἡ γῆ καί τούς κατάπιε, ἄν θυμᾶστε ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη)²⁶... αὐτούς τιμοῦν!) Ἐκ τῶν ἀποστόλων ἐτίμων τόν Ἰούδαν, τοῦ ὁποίου ἡ προδοσία, κατὰ τὸ λέγειν των, ἦτο πρᾶξις φιλοσοφικῆς ἀρετῆς.

Ξέρετε γιατί τιμοῦν αὐτούς; Διότι, ἀπλούστατα, οἱ ἄνδρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἦταν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Γιαχβέ, τοῦ Κυρίου· δηλαδή ἦταν ὁπαδοί ἐνός θεοῦ κακοῦ, ἐπειδή δημιούργησε τήν ὕλη, ἔκανε τόν κόσμο, καί συνεπῶς εἶναι ὁ κακός θεός· ἐνῶ ἐκεῖνοι πού στάθηκαν ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ –πού εἶναι ὁ Κάιν, ὅπως σᾶς εἶπα, ὁ Χαναάν, ὁ Ἡσαῦ, ὁ Κορέ, ὁ Δαθάν καί ὁ Ἀβειρών, καί ὅποιοι ἄλλοι– αὐτοί εἶναι σπουδαῖοι γιά τούς Γνωστικούς, διότι ἦρθαν νά ἀντιμετωπίσουν τούς ἀνθρώπους πού λάτρευαν τόν κακό θεό, τόν θεό τῆς ὕλης, πού ἔκανε τόν κόσμο!

Ἀλλά προσέξτε κάτι. Θυμᾶστε τόν Κάιν, ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη; Ὁ Κάιν εἶναι ὁ εἰσηγητής τοῦ πολιτισμοῦ. Τό ἔχουν καύχημά τους οἱ Γνωστικοί καί οἱ Μα-

σε, καί ἐχθρός τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τῆς Σοφίας. Μέ πρόσχημα τήν καταστροφή τῶν ἔργων τοῦ δημιουργοῦ, οἱ Καϊνῖτες ἐπιχειροῦσαν νά νομιμοποιήσουν τήν ἀκολασία, ὡς θρησκευτικό καθήκον. Ἀπέρριπταν τήν Ἀγία Γραφή· ἀντ' αὐτῆς χρησιμοποιοῦσαν ἀπόκρυφα βιβλία, ὅπως τό *Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰούδα* καί τήν *Ἀνάληψη τοῦ Παύλου*. Βλ. *Α' Ἰωάν.* 3, 12. *Ἐβρ.* 11, 4. *Ἰούδα* 1, 11.

24. Βλ. *Γέν.* 9, 18 κ.έ.

25. Βλ. *Γέν.* 27, 1-46.

26. Βλ. *Ἀριθμ.* 16, 31-33. *Ἰούδα* 1, 11.

σόννοι, καί λένε: Ἐμεῖς ἀγαπᾶμε τόν Κάϊν, γιατί εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού ἄνοιξε τήν ἔρευνα καί τή γνώση, τόν πολιτισμό· ἐνῶ ὁ Ἄβελ καί ὁ Σήθ εἶναι οἱ "χαλβάδες"... δέν τούς θέλουμε· εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῆς πίστεως, καί δέν τούς θέλουμε! Τό καταλάβετε τώρα τί σημαίνει ἡ γνώση στρέφεται ἐναντίον τῆς πίστεως;

Ἀλλά καί ὁ Ἰούδας, ἐπειδή ὁ Χριστός εἰσήγαγε τήν πίστη, ὁ Ἰούδας, μέ τήν προδοσία του, ἤθελε νά ἐξαφανίσει τό φαινόμενο πίστη, γιά νά προαχθεῖ ἡ γνώση, τήν ὁποία εἶχαν οἱ Γνωστικοί· γι' αὐτό τιμοῦν τόν Ἰούδα.

Στήν μύηση τοῦ 18ου βαθμοῦ, πού λέγεται τῶν Ρο-δοσταυριτῶν, ἐκεῖ τό σύμβολο τῆς μύησης, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἓνας σταυρός πλεγμένος μαζί μέ τριαντάφυλλα, μέ ρόδα. Ἕνας πού θά δεῖ ἓναν σταυρό μέ τριαντάφυλλα, καί μάλιστα καλλιτεχνικότατο, θά πεῖ: *Τί ὠραῖος σταυρός!* Στήν ἐπιγραφή πού εἶναι πάνω στόν σταυρό ὑπάρχουν κάποια λατινικά γράμματα, λατινικά στοιχεῖα: τό *I* (Ἰησοῦς) τό *N* (Ναζωραῖος) τό *R* (*Roua*, Βασιλιάς) καί *I* (Ἰουδαίων). Θά ἔλεγε κανεῖς: *Ὠραῖα! Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων.* Καί ὅμως, δέν σημαίνει αὐτό. Δέν σημαίνει καθόλου αὐτό! Ὁ ἀμύητος αὐτό θά νόμιζε· ὁ μνημένος ὅμως;

Ἀκοῦστε: Διάβασε –λέει ὁ Διδάσκαλος στόν μυούμενο τοῦ 18ου βαθμοῦ– διάβασέ το. *Ξέρεις τί σημαίνει αὐτό;* Ἄκουσε: *Igné, Natura, Renovatur, Integra.* Τί σημαίνουν αὐτά; *Ignes* εἶναι ἡ φωτιά, *Natura* εἶναι ἡ φύση, *Renovo* θά πεῖ ἀνανεώνω, ἀναδημιουργῶ, καί *Intege* θά πεῖ ὁλοσχερῶς. Ἡ ἀπόδοση τῆς προτάσεως: *Διά τοῦ πυρός ἡ φύσις ἀνανεοῦται ὁλόκληρος.*

Ἀκοῦτε; ἡ φύσις! Δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τό Ἰησοῦς Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεύς Ἰουδαίων. Ἡ φύσις διά τοῦ πυρός ἀνανεοῦται ὁλόκληρος!... Μήπως αὐτό δέν δίδασκε καί ἡ Στωική φιλοσοφία; Αὐτό διδάσκει καί ὁ Ὑλισμός. Ἀνοῖξτε, παρακαλῶ, τό Μικρό Φιλοσοφικό Λεξικό –τοῦ Κομμουνισμοῦ– καί θά δεῖτε αὐτόν τόν ὀρισμό. Πῶς ἀναναιώνεται ἡ κτίση; Ἡ κτίση, ὁ κόσμος, λέει, πάντα ὑπῆρχε, ὑπάρχει καί θά ὑπάρχει, μιά αἰώνια φωτιά! Ἔτσι γράφει ἐκεῖ στό Μικρό Φιλοσοφικό Λεξικό.²⁷ Εἶναι στωική φιλοσοφία· ἀπό τούς Στωικούς εἶναι παρμένο.²⁸ Ὡστε αὐτό εἶναι αὐτός ὁ σταυρός;

Ξέρετε τί ἄλλο σημαίνει αὐτός ὁ σταυρός, ἐκτός ἀπό τήν ἐπιγραφή πού εἶδαμε; Σᾶς διαβάζω κατά λέξη: Ὁ σταυρός, καταστάς ἀντικείμενον λατρείας, δέν ἦτο

27. Ἡ ὕλη εἶναι αἰώνια μέσα στό χρόνο καί ἄπειρη μέσα στό χῶρο. Δέ μπορεῖ οὔτε νά δημιουργηθεῖ οὔτε νά καταστραφεῖ· ἀλλάζει μόνο διαρκῶς μορφή, μεταβάλλεται. Ὁ Ἐνγκελς ἔγραφε ὅτι μέσα στόν κύκλο τῆς ὕλης «δέν ὑπάρχει τίποτα τό αἰώνιο παρὰ μόνο ἡ ὕλη σέ αἰώνια ἀλλαγὴ, σέ αἰώνια κίνηση, καί οἱ νόμοι, σύμφωνα μέ τούς ὁποίους κινεῖται καί μεταβάλλεται (Διαλεκτική τῆς φύσης)» (Πλήρες Μικρό Φιλοσοφικό Λεξικό, Rozental Mark M. - Yudin Pavel, ἐκδ. Κ. Ἀναγνωστίδη, Ἀθήναι 1963, σ. 538).

28. Οἱ θεωρίες τῶν Στωικῶν (300-250 μ. Χ.) γιά τόν κόσμο φέρουν ἔντονες ἐπιρροές ἀπό φιλοσοφικές ἀντιλήψεις καί παραδόσεις τοῦ παρελθόντος. Ἔτσι, κατά τόν Χρύσιππο, ἡ ὕλη καί ἡ φωτιά εἶναι τά μόνα στοιχεῖα μέ αἰώνια ζωὴ (*Fragmenta logica et physica*, 317.2, 1132.2). Ἐπίσης, ἀπό τόν Ζήνωνα, ὡς βάση τῆς στωικῆς κοσμολογίας ἐτέθη τό πῦρ. Βλ. Ἡρακλείτου (6ος - 5ος π.Χ. αἰώνας) *Περὶ Φύσεως*, *Fragmenta* 30.2-5, *Die Fragmente der Vorsokratiker*, vol. 1, 6th edn, pub Weidmann, Berlin 1951: «Κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θεῶν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν, ἀλλ' ἦν αἰεὶ καὶ ἔστιν καὶ ἔσται πῦρ αἰείζωνον, ἀπτόμενον μέτρα καὶ ἀποσβεννύμενον μέτρα.».

διὰ τοὺς μεμνημένους ἢ ἀπλῇ εἰκὼν τῶν ἰσημεριῶν, ὅτε ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐτησίῳ δρόμῳ καλύπτει διαδοχικῶς τὰ δύο ταῦτα σημεῖα.²⁹ Ὡστε αὐτός ὁ σταυρός εἶναι τὸ σύμβολο τῶν ἰσημεριῶν!... Πῶ-πῶ!

Ἀκόμη –διαβάζω: Τὸ ρόδο εἶναι τὸ ἐξοχότατον ἔμβλημα τῆς γυναικός, καὶ ὡς ὁ σταυρὸς εἰκονίζει τὴν ἀνδρότητα ἢ τὸν ἥλιον! Ὡστε τὸ ρόδο συμβολίζει τὴν γυναῖκα, καὶ ὁ σταυρὸς εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ἀνδρότητας ἢ τοῦ Ἥλιου;... Μάλιστα!

Ὁ σταυρὸς *Croussa Ansata*, ὁ σταυρὸς ὁ αἰγυπτιακός, εἶναι μία κάθετη γραμμὴ μέ μία παῦλα ἀπὸ πάνω, δηλαδή ἓνα T, καὶ πάνω ἀπὸ τὸ T ἔχει ἓναν κύκλο· εἶναι τὰ γεννητικά ὄργανα τοῦ ἀνδρός –μέ συγχωρεῖτε! Ὁ σταυρὸς λοιπὸν εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ἀνδρότητας, ἢ τοῦ Ἥλιου, πού γονιμοποιεῖ τὴ Γῆ. Ὅσιρις-Ἰσις. Ὅσιρις εἶναι ὁ ἥλιος, Ἰσις εἶναι ἡ Γῆ. Ἡ Γῆ γονιμοποιεῖται ἀπὸ τὸν ἥλιο, καὶ γεννᾷ τὸ Ὕδρον, τὸν ἄνθρωπο! Εἰδωλαλατρία δηλαδή... εἰδωλολατρία! Αὐτό εἶναι ὁ σταυρός!

Καὶ ἀκόμη: εἰκονίζει τὴν ἀνδρότητα ἢ τὸν ἥλιον ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ ἰσχύϊ, τὸ σύνολο τῶν δύο αὐτῶν ἐμβλημάτων –σταυροῦ-ρόδου– παρουσιάζει μίαν ἐπὶ πλέον ἔννοιαν καὶ ἐκφράζει τὴν ἔνωσιν τῶν δύο φύλων, ἥτις εἶναι τὸ σύμβολον τῆς παγκοσμίου ἀναγεννήσεως.

Θυμᾶστε ἐκεῖ πού εἶπαμε γιὰ τὸ *G* (*Generation*), πού σημαίνει *Γένεσις*, *Γονιμότης*; Ἐ, λοιπὸν, αὐτό εἶναι ἐδῶ τώρα· ἡ ἔνωση σταυροῦ καὶ ρόδου, ἀνδρός-γυναικός, Ἥλιου-Γῆς, εἶναι ἡ αἰώνια Ἀνανέωση καὶ

29. Leo Taxil, *Τὰ Μυστήρια τῶν Μασόνων, Καταπληκτικαὶ ἀποκαλύψεις τῶν ἀποκρύφων τῆς Μασσονίας*, Ἀθῆναι 1971, σ. 237.

Γονιμότητα! Ἔχουν καμμία σχέση μέ τόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ; Καμμία, τίποτα!

Ἀκόμα: ὁ σταυρός, μέ τίς τέσσερις κεραῖες του, εἶναι τὸ σύμβολον τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ ὀρίζοντος καί τὸ ἔμβλημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀθανασίας.³⁰

Ἀφοῦ λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ὁ Μασονισμός εἶναι Γνωστικισμός, σαφέστατα, –τό εἶδαμε πολύ καθαρά– τότε δέν εἶναι καθόλου περίεργο, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Γνωστικοί λάτρευαν τόν Κάϊν, λάτρευαν τόν ὄφιν τόν ἀρχαῖον,³¹ νά λατρεύουν καί οἱ σύγχρονοι Γνωστικοί, οἱ Μασόνοι, τόν Σατανᾶ! Καθόλου παράξενο. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός ἀποκαλεῖ τά βαθέα τῶν Γνωστικῶν ὡς βαθέα τοῦ Σατανᾶ. Ἄς ἔρθουν νά μᾶς διαψεύσουν οἱ Μασόνοι· λατρεύουν τόν Σατανᾶ! μᾶς τό ἀποκαλύπτει ὁ Χριστός.

Οἱ Γνωστικοί –σημειώνει ὁ Leo Taxil–, ὅπως καί οἱ τῆς σήμερον Ἐλεύθεροι Τέκτονες, ἀνεγνώριζον ὡς ἀρχὴν μὲν τοῦ καλοῦ τὸν Ἑωσφόρον (τόν Διάβολο), ὡς ἀρχὴν δὲ τοῦ κακοῦ τὸν Σαββαώθ.³²

Ὡστε λοιπόν ὁ Θεός τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ὁ κακός θεός, ὁ εἰσηγητής τοῦ κακοῦ, γιατί ἔκανε τὴν ὕλη!... ὁ Διάβολος, ὁ Ἑωσφόρος, εἶναι τό ἀγαθό πνεῦμα, ὁ ἀγαθός θεός!... Φρίξατε, παρακαλῶ!

Καί ἔτσι, νά καί ἡ ἀκόλουθη προσευχή πρὸς τόν Διάβολο:

«Ἐλθέ, ὦ Ἑωσφόρε, ἐλθέ!

»Σύ, τὸν ὁποῖον οἱ ἱερεῖς ἐσυκοφάντησαν.

30. Leo Taxil, σ. 238.

31 Βλ. Ἀποκ. 12, 9. 20, 2.

32. Leo Taxil, σ. 377.

»Σύ, τὸν ὁποῖον οἱ βασιλεῖς κατεδίκασαν! Ἐλθέ! Ἐλθέ, νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶμεν καὶ νὰ σὲ σφίγξωμεν εἰς τὰς ἀγκάλας μας! Πρὸ πολλοῦ σὲ γνωρίζομεν, καὶ πρὸ πολλοῦ μᾶς γνωρίζεις ἐπίσης... Πρὸ τῶν ἐσκοτισμένων ὀφθαλμῶν τοῦ χύδην ὄχλου, τὰ ἔργα σου δὲν φαίνονται πάντοτε ὠραῖα· τὰ ἔργα σου δὲν φαίνονται πάντοτε καλὰ, ὧ εὐλογημένε τῆς καρδίας μας!

»Αὐτὰ καὶ μόνα ὁμῶς δύνανται νὰ δώσουν τὴν ἐξηγήσιν εἰς τὸ σύμπαν. Ἄνευ τῶν ἔργων σου, ὦ Σατάν (Σατάν θὰ πεῖ Ἀντικείμενος), τὸ σύμπαν θὰ ἦτο παράλογον. Σὺ μόνος ζωογονεῖς, σὺ μόνος γονοποιεῖς τὴν ἐργασίαν, σὺ ἐξευγενίζεις τὸν χυδαῖον πλοῦτον. Σὺ ἐπισφραγίζεις τὴν ἀρετὴν. Σοὶ ἡ ἀρχή, σοὶ ὁ θρόνος, δηλαδή σ' ἐσένα ἡ ἀρχή, σ' ἐσένα ὁ θρόνος.

»Σὺ δέ, ὦ Ἀδωναΐ (ἢ Ἀδωνάι· εἶναι ὁ Θεὸς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· τώρα στρέφεται πρὸς Ἐκεῖνον), θεὲ ἄρπαξ, θεὲ ἄδικε, σὲ ἀπαρνούμεθα!

»Μισεῖς τὴν ἐπιστήμην, ἀλλ' ἡμεῖς ἀπεκτήσαμεν αὐτὴν εἰς πεῖσμα σου. Μισεῖς τὴν εὐτυχίαν, ἀλλ' ἡμεῖς διὰ τῆς ἐπιστήμης θὰ τὴν κερδίσωμε εἰς πεῖσμα σου. Ἐκάστη τῶν προόδων μας εἶναι θρίαμβος, ὑπὸ τὴν ὁποίαν κατασυντρίβεται ἡ θεότης σου.

»Πνεῦμα ψεύδους καὶ ἀπάτης, ἡ βασιλεία σου ἐτελείωσε. Ζήτησον θύματα μεταξὺ τῶν ζώων. Ἦδη ἐξεθρονίσθης καὶ κατεσυνετρίβης.

»Τὸ ὄνομά σου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἕως τώρα ἡ τελευταία λέξις τοῦ σοφοῦ, τὸ κύρος τοῦ δικαστοῦ –μέ τούς ὄρκους–, ἡ ἰσχὺς τοῦ ἡγεμόνος, ἡ ἐλπὶς τοῦ πτωχοῦ, τὸ καταφύγιον τοῦ μετανοοῦντος ἐνόχου, αἶ! τὸ ὄνομά σου αὐτὸ τὸ ἀνεκκάλητον, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς,

θά φέρη τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸ ἀνάθεμα τοῦ ἀνθρώπου· θὰ σβεσθῇ δὲ βαθμηδὸν καὶ θὰ λησμονηθῇ· θὰ παραμείνῃ ὡς συνώνυμον τῆς ὑποκρισίας, τοῦ ψεύδους, τῆς δεισιδαιμονίας, τῆς τυραννίας, τῆς ἀθλιότητος – ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ μιλάει παρὰ μόνο ὁ Διάβολος!

»Εφ' ὅσον ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἐξακολουθῇ κλίνουσα γόνυ πρὸ τῶν τερατωδῶν θεσμῶν σου, ὦ Ἀδωναΐ, ἡ ἀνθρωπότης θὰ εἶναι δούλη τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἡ ἀνθρωπότης θὰ πάσχη καὶ ἡ ἀνθρωπότης θὰ φθίνῃ... – Γι' αὐτό, τό τρίπτυχο ἐλευθερία - ἰσότης - ἀδελφότης, τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, λέγεται ὅτι εἶναι τῶν Μασόνων.³³

»Εφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος θὰ ὀρκίζεται εἰς τὸ μισαρὸν ὄνομά σου, ἡ ἐπιορκία θὰ εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς κοινωνίας.» Δηλαδή, ἂν οἱ ἄνθρωποι ἀρνοῦνται τὸν Θεό, στὸν ὁποῖο ὀρκίστηκαν, αὐτό θὰ εἶναι τό θεμέλιο μιᾶς καινούργιας κοινωνίας.

Καί στρέφεται πρὸς τὸν Θεό, καὶ τοῦ λέει: «Χάθη-

33. Τό σύνθημα αὐτό προῆλθε ἀπὸ τίς τάξεις τῶν Τεκτόνων, καὶ γενικότερα τῶν Σιωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι –πρέπει νὰ ποῦμε– εἶναι οἱ πρωτεργάτες τῶν περισσότερων ἐπαναστατικῶν κινημάτων παγκοσμίως. Μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, οἱ συγκεκριμένους μυστικὰς ὁμάδες κατάφεραν νὰ εἶναι πίσω ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη καὶ ἀρχηγούς λαῶν, καθὼς μετὰ ἀπὸ κάθε ἐπανάσταση αὐτοὶ κατεῖχαν τίς θέσεις-κλειδιά. Τότε, στὴ γαλλικὴ ἐπανάσταση, κατάφεραν νὰ πείσουν τὸν μέσο Γάλλο ἐργάτη μὲ τίς τρεῖς αὐτές λέξεις: *Liberté-Égalité-Fraternité*· ὅμως, στὴν πραγματικότητα, οἱ ἴδιοι τίς χλευάζουν, καὶ αὐτό εἶναι καταγεγραμμένο στὰ *Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν* τῆς Σιών: Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πρῶτοι ἔχομεν ρίψει εἰς τὸν λαὸν τὰς λέξεις «Ἐλευθερία - Ἰσότης - Ἀδελφότης», λέξεις ἐπαναλαμβανομένας τοσάκις μετὰ ταῦτα ὑπὸ ἀνοήτων ψιττακῶν... (κεφ. Α', ἐκδ. Νεκτ. Παναγοπούλου, Ἀθήναι 1932, σ. 48).

τε, ὦ δήμιε τοῦ λογικοῦ μας (τοῦ λογικοῦ μας!), τὸ φάσμα τῆς συνειδήσεώς μας!»

Καί προσθέτει ὁ Leo Taxil ὅτι οἱ Τέκτονες τοῦ 32ου βαθμοῦ γονυπετοῦν ἐνώπιον τοῦ Μπαθομέτ, πού εἶναι τὸ ἄγαλμα τοῦ Σατανᾶ, τὸ ὁποῖο βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸν βωμό... καί δέν εἶναι παρὰ ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος!³⁴

Ὡστε λοιπὸν ποιός εἶναι ὁ Μ.Α.Τ.Σ.; Ὁ Μέγας Ἀρχιτέκτων τοῦ Σύμπαντος εἶναι ὁ Μπαθομέτ, εἶναι ὁ Διάβολος! Αὐτόν λατρεύουν οἱ Μασόνοι!³⁵

34. Leo Taxil, σ. 374-375.

35. Ναί, ὁ Ἐωσφόρος εἶναι θεός! Αὐτό πού πρέπει νά ποῦμε στό πλῆθος εἶναι: Λατρεύουμε ἓνα θεό, ἀλλὰ εἶναι θεός πού λατρεύεται χωρὶς προκατάληψη. Σ' ἐσένα, Ὑπέρτατε Μεγάλε Γενικέ Ἐπιθεωρητῇ (ἔτσι λέγεται ὁ 33ος βαθμός τῆς Μασονίας), λέμε αὐτό πού πρέπει νά ἐπαναλάβεις στὴν Ἀδελφότητα τοῦ 32ου, 31ου καὶ 30οῦ βαθμοῦ: Ἡ Μασονικὴ θρησκεία πρέπει νά κρατήσει καὶ νά διατηρήσει, μέσῳ ὑμῶν τῶν ὑψηλοβάθμων, τὴν καθαρότητα τοῦ Ἐωσφορικοῦ Δόγματος. Ἐάν ὁ Ἐωσφόρος δέν ἦταν θεός, θά μπορούσε ποτέ ὁ Ἀδωνά, τοῦ ὁποίου οἱ πράξεις ἀποδείχνουν τὴν σκληρότητα, περιφρόνηση καὶ μῖσος γιὰ τὸν ἄνθρωπο, βαρβαρότητα καὶ ἀπέχθεια γιὰ τὴν ἐπιστήμη, νά στρέφεται ἐναντίον του καὶ νά τὸν διαβάλλει, τόσο αὐτός ὅσο καὶ οἱ ἱερεῖς του; Ναί, ὁ Ἐωσφόρος εἶναι θεός, καὶ δυστυχῶς ὁ Ἀδωνά εἶναι ἐπίσης θεός. Ὁ αἰώνιος νόμος λέει πῶς δέν ὑπάρχει φῶς χωρὶς σκιά, ὁμορφιά χωρὶς ἀσκήμια, μαῦρο χωρὶς ἄσπρο, γιατί τὸ ἀπόλυτο μπορεῖ νά ὑπάρξει μονάχα σάν θεός μέ δύο ὄψεις: Τὸ σκότος εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὸ φῶς, γιὰ νά χρησιμεύει σάν ἀντίθεσή του. Ἔτσι, ὅλα τὰ περὶ Σατανισμοῦ εἶναι λάθος. Ἡ ἀληθινὴ καὶ φιλοσοφημένη θρησκεία εἶναι ἡ πίστη στὸν Ἐωσφόρο, τὸν ἰσότιμο τοῦ Ἀδωνά. Ἀλλὰ ὁ Ἐωσφόρος, θεός τοῦ Φωτός καὶ θεός τοῦ Καλοῦ, παλεῦει, χάριν τῆς ἀνθρωπότητας, ἐναντίον τοῦ Ἀδωνά, θεοῦ τοῦ Κακοῦ καὶ τοῦ Σκότους. (Ὁδηγίες γιὰ τὸ 23ο Ὑπατο Παγκόσμιο Συμβούλιο, Albert Pike, Ὑπατου Ἀρμοστή, Ὑπέρτατου Ἐπισκόπου τῆς Διεθνούς Μασονίας, 14 Ἰουλίου 1889)

Ἐξ ἄλλου, ὁ μινούμενος πού σιγά-σιγά ἀνεβαίνει καί φθάνει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ 33ου βαθμοῦ, πού εἶναι ὁ τελευταῖος βαθμός, θά μάθει τό λεγόμενο *μυστικόν τῆς Μασονίας*, τό τελευταῖο μυστικό. Ποιό εἶναι αὐτό τό διαβόητο *μυστικόν τῆς Μασονίας*; ὅτι ὁ Μ.Α.Τ.Σ. εἶναι ὁ Διάβολος!... Καί θά μάθει ὅτι αὐτόν πρέπει νά λατρέψει, καί ὅχι τόν Θεό τῶν Χριστιανῶν, τόν ὁποῖο πρέπει πάση θυσίᾳ νά καταστρέψει!³⁶

Αὐτό, ἀγαπητοί μου, εἶναι τό *μυστικό τῆς Μασονίας*: ἡ λατρεία τοῦ Διαβόλου καί ἡ περιφρόνηση καί ἡ καταδίωξη τοῦ Ἀληθινοῦ, Ἀγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ!

Καί τώρα ἄς ρωτήσουμε: εἶναι ἢ δέν εἶναι ἀληθινό αὐτό πού ἀποκαλύπτει ὁ Κύριος στήν ἐπιστολή του πρὸς τόν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων, ὅτι αὐτή ἡ διδαχή εἶναι *τά βαθέα τοῦ Σατανᾶ*; Πέστε μου: εἶναι ἢ δέν εἶναι ἀληθές; Νά γιατί ἀναφερθήκαμε στόν Γνωστικισμό καί στόν Μασονισμό. Αὐτός εἶναι. Καί ἐπίσης μιλήσαμε γι' αὐτά, γιατί οἱ Μασόνοι κυκλοφοροῦν μέσα στήν Ἐκκλησία μας... Κυκλοφοροῦν! Στήν Ἀμερική γίνονται καί ἐπίτροποι στούς ναοὺς, γίνονται καί κληρικοί καί... ἄς μή πῶ τίποτε παρακάτω!

Ἀγαπητοί μου, πέρασε ἡ ὥρα. Δυό λόγια ἀκόμα γιά νά κλείσουμε.

Σήμερα, ἑορτή τῆς ἀγίας μας Ὁρθοδοξίας, πρέπει νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ἔχουμε νά κάνουμε μέ ἕναν φοβε-

36. Ὅταν ὁ Μασόνος καταλάβει ὅτι τό μυστικό τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ σωστή χρησιμοποίηση τῆς ζωτικῆς ἐνέργειας, τότε ἔχει κατανόησι τό μυστικό τῆς τέχνης του: Οἱ μεγάλες δυνάμεις τοῦ Ἑωσφόρου εἶναι στά χεῖρα του, καί προτοῦ προχωρήσει μπροστά πρέπει νά ἀποδείξει ὅτι ξέρει νά χρησιμοποιεῖ καλά αὐτήν τήν ἐνέργεια. (*The Lost Keys of Freemasonry*, Manly P. Hall, p. 48)

ρό ἐχθρό, τόν Μασονισμό! Φοβερό ἐχθρό! πάρτε το εἴ-
δηση!

Οἱ ἀρχαῖοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας στράφη-
καν κατὰ τοῦ Γνωστικισμοῦ. Ἐμεῖς σήμερα πρέπει νά
στραφοῦμε κατὰ τοῦ Μασονισμοῦ, αὐτοῦ τοῦ νεότερου
Γνωστικισμοῦ. Σέ τοῦτο μᾶς βοηθᾷ αὐτό τό ἱερό κείμε-
νο τῆς Ἀποκαλύψεως καί ὁ ἀποκαλυπτικός χαρακτηρι-
σμός τοῦ Κυρίου, ὅτι πρόκειται περὶ τῶν *βαθέων τοῦ*
Σατανᾶ.

Ἀγαπητοί μου, φρίκη πρέπει νά μᾶς καταλαμβάνει
μπροστά σέ τέτοιες πραγματικότητες!

Θά σᾶς ἔλεγα ἀκόμη ὅτι, ἂν ἀνάμεσα στόν λαό
μας ὑπάρχουν ἄνθρωποι πλανεμένοι, καλούμαστε νά
τούς πληροφορήσουμε –τόσο αὐτούς, ὅσο καί ἐκείνους
πού, ὡς ὑποψήφιοι, θάμποροῦσε νά πλανηθοῦν μελλο-
ντικά ἀπό τή διδασκαλία τοῦ Μασονισμοῦ– ὅτι πρέπει
νά προσέξουν καί νά φύγουν γρήγορα ἀπό τή Στοά!
Πρέπει νά τούς βοηθήσουμε μέ κάθε τρόπο!

Ἄς προσέξουν οἱ πιστοί. Οἱ πιστοί ἄς μή πτοοῦν-
ται, ὅταν βλέπουν αὐτούς νά προσπαθοῦν μέ κάθε τρό-
πο νά ἐπηρεάζουν πρόσωπα καί πράγματα. Ὁ Κύριος,
ὡς ἀποστολέας τῆς προηγούμενης ἐπιστολῆς, πρὸς τόν
ἐπίσκοπο τῆς Περγάμου, ἐπισημαίνει: «τάδε λέγει ὁ
ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον, τὴν ὀξεῖαν»³⁷. Καί
ἐπιλέγει γιὰ τούς ἐχθρούς του, τούς Σατανιστές: «εἰ δὲ
μὴ, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου»³⁸.

37. Ἀποκ. 2, 12.

38. Ἀποκ. 2, 16.

Εἶναι τά ἴδια λόγια πού γράφει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος γιά τόν ἄνομο, τόν ἐρχόμενο Ἀντίχριστο (γιατί ὁ Μασονισμός εἶναι ἕνας πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου) στή *Β΄ Πρὸς Θεσσαλονικεῖς* ἐπιστολή του: «ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ»³⁹.

Ἀγαπητοί, ὁ Σατανᾶς εἶναι μία πραγματικότητα. Καί ἐργάζεται... ἐργάζεται ἀφάνταστα φρικιαστικά κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καί ἰδίως τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας! Μή λησμονοῦμε ὅτι ὁ Σατανᾶς ἔχει τήν κατοικία του καί τόν θρόνο του πάνω στή γῆ. Μή λησμονοῦμε ὅτι ὁ Σατανᾶς ἔχει τή συναγωγή του. Μή λησμονοῦμε ὅτι ὁ Σατανᾶς ἔχει τά βαθέα τῆς πονηρίας του. Γι' αὐτό στῶμεν καλῶς! Ἄς νήφουμε κι ἄς ἀγρυπνοῦμε!

Κυριακή, 15 Μαρτίου 1981

39. *Β΄ Θεσ.* 1, 8.